

วิทยานิพนธ์นี้ได้ศึกษาหาแนวทางการเพิ่มจำนวนผู้โดยสารเพื่อเพิ่มการใช้งานท่าอากาศยานพาณิชย์ที่อยู่ในการดูแลของกรมการขนส่งทางอากาศ วิธีการศึกษาเริ่มต้นจากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเดินทางแล้วจึงนำปัจจัยที่เกี่ยวข้องมาสร้างแบบจำลองเพื่อศึกษาความอ่อนไหวของปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเดินทางและสรุปหาแนวทางการเพิ่มจำนวนผู้โดยสารที่เหมาะสมในแต่ละท่าอากาศยาน ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเดินทาง พบว่า การท่องเที่ยวและสภาพเศรษฐกิจภายในจังหวัดมีความสัมพันธ์กับความต้องการเดินทาง ราคาค่าโดยสารและความสะดวกในการเดินทางเข้าสู่ท่าอากาศยานมีผลต่อการเลือกใช้ระบบขนส่งทางอากาศของผู้เดินทาง จากการวิเคราะห์นำปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเดินทางเหล่านี้มาสร้างแบบจำลองการกระจายตัวการเดินทาง พบว่า จำนวนผู้โดยสารในแต่ละจังหวัดแปรผันตามจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนแต่แปรผกผันกับราคาค่าโดยสารและค่าความสะดวกในการเดินทางระหว่างท่าอากาศยานกับตัวเมือง จากการวิเคราะห์ความอ่อนไหวของปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเดินทางทางอากาศ ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางเพิ่มจำนวนผู้โดยสารด้วยการลดราคาค่าโดยสารและเพิ่มความสะดวกในการเดินทางระหว่างท่าอากาศยานกับตัวเมือง พบว่า ท่าอากาศยานที่มีศักยภาพในการเพิ่มจำนวนผู้โดยสารสูงได้แก่ ท่าอากาศยานพิษณุโลก ตรัง และนครศรีธรรมราช ควรลดราคาค่าโดยสารร้อยละ 30 โดยเฉพาะท่าอากาศยานนครศรีธรรมราช ควรให้บริการรถรับส่งระหว่างท่าอากาศยานกับตัวเมือง ส่วนท่าอากาศยานสกลนคร นครพนม บุรีรัมย์ และร้อยเอ็ด มีศักยภาพในการเพิ่มจำนวนผู้โดยสารน้อย แต่สามารถเพิ่มจำนวนผู้โดยสารได้ด้วยการให้บริการรถโดยสารรับส่งระหว่างท่าอากาศยานกับตัวเมือง ส่วนท่าอากาศยานอุบลราชธานี อุรธานี ขอนแก่น สุราษฎร์ธานี กระบี่ น่าน และลำปาง มีจำนวนผู้โดยสารเต็มศักยภาพแล้วไม่ต้องการปรับปรุง

Abstract

204803

In this thesis, the ways to increase the number of passengers in order to increase the efficiency of commercial airports under the supervision of the Department of Civil Aviation were investigated. The study begins by analyzing the travel demand factors. The factors were formulated by a functional relationship to travel demand. In addition, the appropriate ways to increase the number of passengers for each airport were concluded. The formulated distribution model shows that travel demand in each airport increases with tourism and average household income in the province while it is inversely proportional to the air fare and the accessibility between airport and its city. As a result, two approaches, decreasing the air fares and increasing the level of accessibility between airports and the cities, were proposed as guidelines for improving the usage of 14 airports. For 3 airports in Phisanulok, Trang and Nakhonsithammarat that have high air potential demands should reduce 30 % of air fare to increase the number of passengers. Nakhonsithammarat airport should also provide shuttle bus service between airport and the city. For Sakonnakorn, Nakhonphanom, Roiet and Burirum airports that have low air potential demand, the number of passengers can be increased by providing shuttle bus service between airport and the city. For Ubonrachathani, Udonthani, Khonkaen, Suratthani, Krabi, Nan and Lampang airports, no improvement is needed.